

К. Рачевъ.

## Нашиятъ Бѣломорски край.

### III. Деде-агачъ.

Ще отъ Софлу по желѣзницата за Деде-агачъ се вижда разкошна растителностъ: хубави гори, черничеви градини, лозя, бостани и нивя. Отъ Фере за Деде-агачъ пѣтятъ върви край Марица. Окологледътъ е плѣнителенъ: вижда се стария градъ *Еносъ* съ устието на Марица, като че ли цѣлъ е плувналъ въ вода, а насрѣща *островъ Самотраки*. Островътъ се издига на високо, като че ли иска небето да стигне. Отъ гарата до града има хубаво шосе, насадено отъ двѣтъ страни съ дрѣвчета. Самиятъ градъ има хубавъ изгледъ, прави и шосирани улици, църкви, джамии, красиви здания, повече паянтови, защото тукъ зимата е много мека.

Деде-агачъ е търговски градъ. Има търговска улица, ribенъ пазаръ, магазини, стоварища на стоки, банки и пр. Въ широкото му елипсовидно пристанище се спиратъ много търговски параходи, а двѣтъ му гари много спомагатъ за вноса и износа на стокитъ.

Населението на града се състои отъ турци, българи и гърци. Отъ скоро врѣме Деде-агачъ заприлича вече на български градъ.

Деде-агачъ е новъ градъ. Той съществува отъ 38 години насамъ. Когато се построила желѣзницата, търговцитъ отъ стария Еносъ, принесли своитъ кантори около гарата въ Деде-агачъ. Постепенно, но твърдѣ бързо, възник-